

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3762/2019
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данилка Ђаконовић, адвокат из ... против туженог Оператора дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција“ Нови Сад, чији је пуномоћник Милутин Радоичић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1121/19 од 09.04.2019. године, у седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1121/19 од 09.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1121/19 од 09.04.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1 179/2014 од 08.11.2018. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба од 01.07.2014. године, у делу којим је тужилац тражио да се утврди да је претрпео злостављање на раду од стране ББ, одговорног лица, на тај начин што је ширио неистине о запосленом, омаловажавао резултате рада запосленог, давао понижавајуће задатке испод нивоа и класификација и друга слична понашања и да се убудуће забрани вршење и понашање које представља злостављање на раду, што би тужени био дужан признати и обезбедити извршење наведене забране за убудуће, као и обавезивање да се ова пресуда објави у јавном гласилу „Политика“ о трошку туженог. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац претрпео злостављање на раду од стране ВВ, одговорног лица, омаловажавањем резултата рада тужиоца, не давањем разних задатака тужиоцу, које није оправдано потребама процеса рада, чиме је нарушио

професионални интегритет тужиоца. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се туженом забрани вршење и понашање које представља злостављање на раду, а што би тужени био дужан признати и обезбедити извршење наведене забране убудуће. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да пресуду објави у јавном гласилу „Политика“, о трошку туженог. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 124.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1121/19 од 09.04.2019. године, преиначена је првостепена пресуда у делу у којем је обавезан тужени да првостепену пресуду објави у јавном гласилу о трошку туженог, на начин да у јавном гласилу „Политика“ о трошку туженог објави увод и изреку пресуде, док је у преосталом делу жалба туженог одбијена и првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу, којим је утврђено да је тужилац претрпео злостављање на раду и којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка потврђена, а одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 87/18), прописано је да ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је и утврђење злостављања на раду. Побиијаном пресудом одлучено је о постојању злостављања на раду тужиоца уз примену одредаби Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, бр 36/2010), па имајући у виду да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овом случају не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, из чега следи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, а на основу члана 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду, овај спор јесте радни спор, међутим, према ставу 5.

истог члана у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак, ако овим законом нису предвиђена посебна правила. Законом о спречавању злостављања на раду није прописано да је у овој врсти спорова ревизија дозвољена, док је чланом 441. ЗПП прописано да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

С обзиром на то да се у овом случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

С обзиром на то да тужени није успео у поступку по ревизији, то исти нема право на накнаду трошкова ревизијског поступка, као ни тужилац, јер трошкови одговора на ревизију нису били неопходни, са којих разлога је на основу члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић